

Michał R. Węsierski

Narracja prognostyczna w naukach społecznych

Wystąpienie poświęcone będzie semiotycznej (i w pewnej mierze metodologicznej) charakterystyce jednej z głównych procedur badawczych podejmowanych na gruncie nauk społecznych, jaką jest prognozowanie. Narracja prognostyczna – najogólniej mówiąc – to zreferowanie w danego typu tekście naukowym (prognozie w najszerszym znaczeniu) poszczególnych składników zespołu czynności poznawczych stanowiących procedurę badawczą zwaną „prognozowaniem” wraz z jej rezultatem finalnym w postaci zdań denotujących przyszłe stany rzeczy (zdań prospektywnych). W wystąpieniu będzie mowa o sposobach prezentacji przez nadawcę prognozy (rozumianej jako tekst naukowy i określonego rodzaju procedura badawcza) argumentacji prognostycznej (preadicans) i konkluzji owej argumentacji (preadicandum), a także o wybieranych przez owego nadawcę strategiach narracyjnych w zależności od funkcji prognozy (w sensie czynności poznawczej i wytworu tej czynności) oraz od zakładanego przez nadawcę stopnia merytorycznego przygotowania rzeczywistych i potencjalnych odbiorców komunikatu, jak również o możliwych reakcjach danych odbiorców na treść komunikatu.